

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și strălăutate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35
Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Șovinismul și armata.

În ședința plenară de Mercuri a delegațiunii ungare s'au petrecut două lucruri ce varsă o caracteristică luminoasă asupra curentelor politice din Ungaria.

Delegatul Beöthy a făcut două propuneri: Una ca să se avizeze ministrul de război să întemeieze numai decât o academie militară în Ungaria, ear' a doua cere, ca în școlile reale militare de pe teritoriul Ungariei limba de propunere să fie cea maghiară.

Și mai interesantă decât aceste două propuneri este motivarea lor: Că Ungaria ca stat nu ajunge la valoare în armată, că aspirațiile naționale legitime ale Ungariei nu se respectează, că armata comună de acum nu se deosebește de cea austriacă de mai demult, căci se comandă în limba germană, pe steagurile ei strălucesc pajura, contingentul ungar al armatei nu este jurat pe constituție etc.

Nu e vorba, aceste propuneri au căzut, dar totuși este semnificativ, că s'au făcut și au fost susținute cu foc de o mulțime de delegați, între care și „speranța națiunii“, contele Albert Apponyi.

Mai apoi delegatul Cornel Ábrányi, pe lângă propunerile de mai sus ale lui Beöthy, a mai făcut pe cea următoare: Ministerul de război este a se averta, că autoritățile militare au să corespundeze cu cele ungare în limba maghiară și că ministerul are să primească cereri intrate în limba maghiară și să le rezolve tot în limba maghiară.

Această propunere a fost mai norocoasă decât ale lui Beöthy. După o discuție lungă și vehementă votându-se asupra ei, a fost primită cu majoritate de voturi. De notat este, că această majoritate nu a fost cea ordinară guvernamentală, ci a consistat din delegații opoziționali și o parte din cei guvernamentali.

Ei bine, cu aceste aparițiuni constituționale maghiare trebuie să ne ocupăm și noi nițel. Nu demult am accentuat la acest loc, că orgoliul și preocupările naționale fi duc pe delegații maghiari la prostii. Pe când toată lumea este preocupată de susținerea păcii și de jertfele enorme ce reclamă înarmarea monarhiei, numai ei se bălbănesc în durerile lor de a-și exopera maghiarisarea jumătății ungare a armatei comune.

Acum trebuie să privim lucrul din alt punct de vedere. Delegatul Beöthy vorbește de „aspirațiuni naționale legitime“ în armată. Până acum știm, că asemenea aspirațiuni nu au loc între soldați. Armata are să apere patria comună, ear' prima ei virtute trebuie să fie disciplina, ascultarea de ordinele Preaînaltului ei beliduce.

Cred oare onorabili șoviniști, că prin contrabandarea „aspirațiilor naționale“ se promovează disciplina și se potenează valoarea armatei? Căci în cele din urmă aceasta e lucrul de căpetenie. Nu pentru-ca să avem armată germană sau maghiară scri-căm în tot anul deci și sute de milioane, ci pentru-ca să avem o armată harnică și bine organizată, capabilă de a ne apăra contra dușmanilor din launtru și din afară.

Până acum așa scim, că nu este nici armată germană, cum susțin șovinistii, dar' nici armată maghiară, cum vor ei cu tot prețul să fie, ci armată comună, în care, în interesul serviciului, limba de comandă este cea germană, ear' încolo sînt respectate, în formă de limbă de regiment, toate idiomurile din monarhie.

Maghiarii voesc să nu mai fie așa, voesc privilegii și în armată pe seama idiomului lor. Dar', ca pretutindenea, privilegiile sînt cu puțință numai în paguba altora, și astfel șovinistii voesc și în cazul de față favorizarea limbii maghiare în detrimentul celei române, germane, croate, sârbesci, slovaccesci etc.

Că acesta nu poate fi un element de întărire, ci de slăbire al armatei, este mai mult ca evident. Căci dacă e vorba de „aspirațiuni naționale“ în armată, pentru-ce să le aibă numai soldatul maghiar și nu și cel român etc.? Pentru-ce petiția soldatului maghiar să fie primită și rezolvată în ungurește, ear' a celui român numai în nemțește, sau poate chiar în ungurește? Și s'ar putea cineva mira, dacă această măsurare cu două măsuri între membrii armatei ar produce unele încordări, ar produce amărăciune chiar și al slăbi astfel unitatea indispensabilă în armată?

Și să ne uie, că nu numai în monarhie peste tot, ci și în Ungaria majoritatea covârșitoare a ostașilor chemați a-și sacrifica sângele pentru patria comună nu este maghiară, ci română, sârbo-croată, slovaccescă etc. Nicăiri nu ar fi mai nedrept și mai periculos a stabili privilegii pentru o minoritate răsăfătată, ca tocmai aici — —

Am spus-o și cu alt prilegiu, că ministrul de război ni-se pare prea concesiv față de pretensiunile insane ale șovinistilor. Lucrul altcum explicabil. Factorii normativi ai armatei au datoria să poarte înainte de toate de grije, ca armata să ajungă la perfecțiunea recerută, atât în privința numărului, cât și în privința armamentului etc. Spre acest sfârșit se recer însă mari cheltueli, ear' cheltuelile delegațiilor le votează, în care, ca în toate instituțiile constituționale, nu țeara, nu națiunea politică, ci numai naționalitatea privilegiată maghiară este reprezentată. Ear' înaintea impetuosității fără margini a acestor reprezentanți, factorii normativi ai armatei adese-ori trebuie să cedeze, pentru a nu periclita interesele cele mari ale siguranței și păcii monarhiei.

Să cedeze, dacă nu pot altfel, însă nu până la infinit. Căci dacă vor lăsa mereu după șovinisti, după-cum am vădut din cele premergătoare, ceea ce se câștigă de o parte prin votarea milioanei de pe spatele noastre ale tuturor, se perde de altă parte prin nedreptățirea majorității ostașilor, prin ispita legitimă, la care însuflețirea soldatului este supusă, vedându-se mai desconsiderat decât camaradul seu, care încă numai un sânge și o vieță are, și în urmare prin compromiterea unității indispensabile în armată. Ear' dacă cu ajutorul șovinistilor vom fi ajuns la atâta, atunci la vreme de grea cumpănă de geaba sînt și milioanele cheltuite, căci nu baioneta și tunul, ci inima soldatului este arma, care câștigă bătăile. — —

De aceea cerem, ca din parte competentă într'ale armatei să li-se strige șovinistilor din bună vrăme un *quousque tandem!*

Să deschidem dosarul!

II.

Pasărea după fulgi, ear' omul după prieteni se cunoaște, — dice un proverb român. Dacă e așa, apoi tristă idee trebuie să ne facem de tovarășia celor care s'au pus să ne combată. Mai ales un lucru au uitat neastempărații nostri adversari: Cîme insultă, nu are dreptate! Ear' noi ori-și-cât ne-am căsănit să desoperim în scrisile lor măcar și printre rînduri obiectivitate, seriozitate și demnitate, ni-a fost peste puțință să dăm măcar și numai peste urmele acestora. Așa că nu odată din această cauză nu puteam să primim lupta.

Cu oameni care cred că ne combat, cănd ne țic *bandiți medievali, sicari, miserabili, lași, catilinari*, — cum

a' făcut-o venerabilul președinte al partidului național în „Luminătorul“; — cu contrași care ne cinstesc țicindu-ne că avem *rele deprinderi, că ne hrănim cu scandaluri, că suspiciunăm și clevetim, că mințim, că sîntem îngâmfăți, că umplem foaia noastră cu bălăcărituri, că umblăm cu umeltiri pătimase, că sîntem plini de ură, de venin și patime personale, că aberăm, nascocim scandale* pentru a face obiect de speculă, că ne *mănjim drapelul nostru cu patime joshnice, cu minciuni și exagerări, că foaia noastră e școala de clică și de răsbunare fanariotă, școala miserabilă, care trebuie dărimată cu orice preț*, — veți „Gazeta Transilvaniei“ numărul dela 14/26 Noemvrie, — cu asemenea oameni și diare ne respectăm prea mult lectorii pentru a intra în polemică.

Căci e mare distanța dintre noi! Când s'a întemeiat, „Tribuna“ și-a propus o misiune: a propovădui adevărul și a combate viciul, minciuna, ori-unde s'ar afla. De aceea în timpul cât am percurs, ne-am stricat cu oameni care credeau înainte să poată merge cu noi, ne-am înstrăinat și de prieteni, pentru-că atunci cînd scriem, judecăm totdeauna faptele, și nu ne uităm la persoane.

A, scim și noi, că e mai comod să scrii despre cestiunea pasapoartelor în Alsacia și Lorena, despre sosirea lui Bismarck la Berlin, ori despre expoziția din Praga și certurile dintre Germanii austriaci și Cehi, atunci cînd cestiuni pe cât de vitale, pe atît de delicate, de caracter curat intern, sînt la ordinea zilei, să spuți cetitorilor, că nimic rîu nu se întemplă între noi Români numai pentru a nu lovi într'un patron cu fața sfîntă și cu păcate multe, cum fac iscusții nostri contrași dela prețioasa „Gazeta“ a lui Meșianu, — veți numărul acestei foi dela 7/19 Noemvrie, — pe cînd în același timp chiar tovarășii ei de luptă, „Luminătorul“, o desminte, — veți numărul dela 7/19 Noemvrie al acestui diar; — să combați ore întregi în comitet pe colegii ței din presă, precum a făcut-o dl Aurel Mureșianu în ședințele dela 24 și 25 Octomvrie; — și totuși noi am făcut — să ne pue în cărcă și să ne învinovățescă pentru-că publicăm sciri de senzație din „Luminătorul“, pe care am fost siliți — serie „Gazeta“ — tot noi să le desmintim, să afirmi acest lucru numai pentru-că închiși ochii cînd ți-se dau dovești, — veți „Gazeta Transilvaniei“ dela 7/19 Noemvrie, — ba să se supere de ce publicăm sciri din „Luminătorul“ fără comentariu — veți „Gazeta Transilvaniei“ de ieri, — scim și noi că e

comod a fi astfel diarist, dar' noi nu astfel înțelegem rolul presei.

Aceasta este școala dlui Babeș, nu a noastră!

Credem bucuroși că-i vine la școala dlui Babeș ca să nu se știe controlat în public, ear' în comitet s'o cocoloșească cu „solidaritatea“ ori „disciplina“, să tragă mîne cu buretele peste ce a țis așii, să scrie așii una, ear' mîne să țică alta în „Luminătorul“, să desminte, să facă amendă onorabilă; vedem că directorul „Gazetei Transilvaniei“ este și el discipolul acestei școale.

Noi nu așa credem că trebuie făcută educația cetitorilor.

La lumina zilei, fără apucături machiavelice, cu inima deschisă și cugetul curat, — eată cum înțelegem noi a ne apropia de lectorii nostri; a nu ascunde nimic, și a spune tot ce discutându-se profită publicului. Noi nu credem în infalibilități, și fiindcă cunoaștem slăbiciunile omenești, luăm sub scalpelul diaristic tot ce se fătușește, pentru-ca să se știe, că cine rîu face, cruțat nu are să fie, ear' eel-ce pe căi bune pucește, tovarășii are să găsească.

Așa am făcut totdeauna. De aceea ni-am și făcut mulți adversari. Așa vom face însă și pe viitor, deoarece prin cifre ni-se dovedește, că pe țic ce trece crește numărul celor care ne aprobă. Sprigiți astfel, nu ne vom oprî în fața școlilor vechi, ci cu conștiința împăcată și sufletul mîngăiat vom merge pe calea noastră, din care nu ne vom abate de scrisori ca cea publicată de domnul Babeș în „Gazeta Transilvaniei“ și reprodusă de noi ieri, în care califică de *paschil* articolul nostru, în care arătam devierea d-sale dela programul partidului național, — nici de articole injurioase ca cel amintit și reprodus de noi al domnului Mureșianu.

Crisa ministerială în România.

„Timpul“ dă următoarele amănunte: Ieri, între oarele 5 și 7, președinții corpurilor legiuitoare au fost primiți de M. S. regele.

După căte am putut afla, dl colonel Rosnovanu a declarat, că un minister conservator, presidat de dl Lascaur Catargiu, e reclamat de situația actuală.

Di Boerescu, după căte ni-se spune, ar fi fost mai puțin precis și s'ar fi menținut în căteva generalități, inclinând totuși spre o formațiune liberal-conservatoare.

Eșind dela palat, dl Boerescu s'a dus la dl Catargiu, cu care a avut o lungă convorbire. . . .

FOIȚA „TRIBUNEI“

Valurile primăverii.

Roman
de
Ivan Turghenev.

XLI.

(Urmare din nr. 259)

— Ei, nu-i minunat aceasta? întrebă Maria Nicolaevna cu o voce înecată ce te răpește.

— Minunat! strigă Sanin cu entuziasm și sângele începî să-l fearbă prin vine. — Să aștepti numai după cele-ce au să urmeze! Își întinse mîinile. Mînușa era cu totul ruptă.

Ajunseră la dealul acoperit cu pădure deasă.

— Uite, aici este un drum. Să ne odihnim puțin și să continuăm apoi drumul! Dar' numai în pas, căci și caii au nevoie de odihnă.

Merseră mai departe. Cu o singură mișcare violentă Maria Nicolaevna își dete tot părul pe spate. Își privi apoi mînușile și le dete jos. Mîinile o să-mi miroase a pele, țise; dar' pentru d-ta aceasta este indiferent, nu-i așa? . . . Maria Nicolaevna zimbî, Sanin deasemeni. Călăritul acesta nebunat par'că i-a apropiat mai mult unul de altul.

— De căți ani ești d-ta, întrebă ea.

— Douăzeci-și-doi.

— Nu se poate! Eu deasemeni am atîta. E o virstă fericită. Adună aceste două virste, și nici atunci nu vei primi o alta, care să se poată numi bătrînețe . . . Dar' ce cald e . . . Sînt aprinsă?

— Ca macul!

Maria Nicolaevna își șterse fața în batistă.

— De am fi cel puțin în pădure, acolo este mai răcoare. Pădurea bătrîna este ca un amic vechiu. Ai d-ta amici?

Sanin se gîndi căteva clipe.

— Da, însă pușini. Sau mai bine țicînd: prieten adevărat n'am nici unul.

— Eu am prieteni buni. Nu sînt însă destul de bătrîni. Un cal ca acesta, este și el un prieten. Cu cătă băgare de seamă ne duce. Ah, ce minunat e aici! Se poate ca mîne să plec la Paris?

— Da . . . e posibil? repetă Sanin?

— Și d-ta la Francfurt?

— Ei, dar' fie! De aceea țina de așii e a noastră . . . a noastră, a noastră!

Într'aceste caii ajunseră sub arborii dela marginea pădurii. O umbră răcoritoare îi acoperia.

— Ah, dar' aceasta este un adevărat raiu! exclamă Maria Nicolaevna. Înainte, mai afund în pădurea umbroasă, Sanin!

Caii mergeau răsufînd a greu. Drumul de care detersă, coti la dreapta. Ajunseră într'o strîmtoare unde nu puteau merge alătura. Un miros îmbătător de pădure umplea aerul. În dreapta și stînga erau niște înălțimi acoperite cu mușchi.

— Oprește! strigă Maria Nicolaevna. Vreau să mă odihnesc pe acest covor de cațifea. Ajută-mă să mă dau jos.

Sanin se dete jos de pe cal și alergă la ea. Spriginindu-se ușor de nmerii sei, sări de pe cal și se așeză jos pe mușchi. Sanin se oprî în fața ei, ținînd cei doi cai de frêne.

— Sanin, scii d-ta să uști? întrebă ea fixându-l cu ochii.

El își aduse aminte de cele-ce s'au petrecut ieri în . . . trăsura: — Ce e aceasta, nu cumva imputare?

— De cînd sînt, n'am făcut nimîru imputări. — Spune numai, crești d-ta în farmecul dragostii.

În ce?

— În farmecul dragostii . . . scii, despre care e vorba în cîntecelile noastre populare.

— A, la aste te gîndesci . . . țise Sanin molic.

— Da, la astea mă gîndesc. Eu cred în el . . . și d-ta deasemeni o să crești. — Farmecul dragostii . . . fermecătura . . . repetă Sanin. Toate sînt posibile pe lume.

Înainte nu credeam în așa ceva, acum însă cred. Nu mă mai cunosc.

Maria Nicolaevna se adînci în gînduri și se uită impregiur.

— Mi-se pare că cunosc locul acesta. Sanin, uită-te numai, oare în dosul acelui stejar nu e o cruce roșie de lemn?

Sanin făcu cățiva pași în direcția arătată lui.

— Da, crucea e acolo.

Maria Nicolaevna zimbî.

— A, frumos! Sciu unde sîntem. Până acum nu ne-am rătăcit încă. Ce șgomot este acesta. Nu al vre-unui tăietor de lemne?

Sanin se uită între tufșuri.

— Da, e un om acolo, care adună crăci uscate.

— Trebuie să-mi aduc în ordine părul, altfel vedîndu-ne, o să gîndească cine știe ce lucruri curioase despre mine.

Sanin stătea și o privia. Totul s'a tulburat în el la privirea formelor el plastice. Nervii i-s'au încordat ca coardele unui instrument musical. Nu a greșit cînd a țis, că nu se mai cunoaște pe sine. . . El în adevăr era fermecat. Întreaga lui ființă era stăpînîată de un singur gînd, de o singură dorință.

Maria Nicolaevna aruncă o privire scrutătoare spre el.

— Eată, acum totul e în ordine, țise și-și pușe pălăria în cap. Nu vrei să șoști? Aici, lîngă mine! Nu, mai așteaptă . . . nu ședeai! Ce fu aceea?

Peste pădure se auzia un șgomot surd, continuu.

— Nu cumva e tunet?

— Se pare că da, țise Sanin.

— A, dar' aceasta e sîrbătore! Adevărat sîrbare! Numai atîta a mai lipsit.

Tunetul se auzi din nou, mai tare și se termină printr'un trîsnet. — Bravo! Bis! Îți aduci încă aminte ce ți-am povestit ieri din *Aeneis*. Și pe ei tot în pădure i-a apucat tempesta. Dar' trebuie să ne căutăm un adăpost. Se sculă repede. Adă încoace calul! Întinde-mi mîna! Așa veți. Nu sînt grea.

Sbură în șea ca o pasăre. Sanin sări și el în șea.

— Vrei să te duci acasă, întrebă Sanin cu voce îndoișoașă.

— Acasă? țise ea moale, stringînd scurt frînele calului. — Urmează-mă, porunci cu voce aproape aspră.

Maria Nicolaevna o luă înainte. Părea că cunoaștea locurile. Nu țisea un singur cuvînt, capul nu i-s'i-î intoarse nici măcar o singură dată spre Sanin, ear' el o urma, supus, fără pic de voință și energie în sufletul lui. Începî să cadă o ploaie înecată. Maria Nicolaevna îi dădea zor calului. Sanin se ținea de ea. În sfârșit ajunseră la o colibă, făcută din niule pe o stîncă colțuroasă, și avînd o ușă mică . . .

Maria Nicolaevna mină calul peste tufșuri ca să ajungă mai degrabă la colibă; aci se dete jos, și oprindu-se în pragul ușii,

Di Fleva spunea ieri, că s'au făcut liber...

De aceea astăzi, la 3 oare, s'a întrunit...

În momentul de a pune sub presă nu...

Președintele consiliului, până în momen...

Conform promisiunii date viu ați a Vă...

Gorespondența din Berlin.

Berlin, 17/29 Noemv. 1891.

În fața unui auditor de 3000 oameni, de...

Ovreur, — continuă oratorul, — stă pe...

colibei, se întoarse spre Sanin și duse încet...

intocmai ca parasitii. În contra parasitilor...

Deja pe banca școlii exercită Ovreur...

În urma crachului banchierilor jidovi...

Almanahul „Românului“.

De anul trecut dl Vintilă Rosetti,...

Aceia dintre cetitorii „Tribunei“, cari...

Voin numai să arătam aci scopul care...

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

Mihăleni, 2 Decembrie 1891.

Preastimate Dle Redactor! În unul din...

Am petrecut un timp nu tocmai lung în...

Cum își vor ridica ei casele? Din lemn...

Cât ar fi de bine, dacă părintele G. P...

Acestor șire, Vă rog, preastimate dle...

Sunt al D-Voastră cu distincția stimă

N. Simulescu.

CRONICĂ

Doliul de Curte. Se telegrafeseza...

Ministrul Desider Szilágyi, după...

Archiducele Enric asigurat la „Gresham“.

aceasta pentru a încuraja tineretul, lucru...

Scotând Almanahul, dl Rosetti a dat...

Cei cari au cetit Almanahul din anul...

Almanahul din anul acesta, cu un cuprins...

Felicitând pe confratele nostru iubit...

În România, mai ales în București, sunt...

Partea calendaristică: Călin-

Enric a fost asigurat pe viață la societatea...

Noul comite-suprem al Turde-Arie-

Fabrica de banote. În comuna

Ungurii despre noi. „Magyar Hir-

Foia noastră. Terminându-se cu nu-

Un popă român colaborator și cores-

Crima dela Begécs, de lângă Geszt,

Dramele amorului. În unul din hote-

Demonstrațiunile antimagiare dela

Sărbătorile catolice. — Călin-

Partea literară: Despre călindar. De

Prețul Almanahului broșat 1 leu 50,

nicl a ținut un discurs fulminant, în care...

Populația statului ungar. Din statis-

Miscări în diplomația română. Dl

Dl D. Brătianu, șeful partidului na-

Foametea în Rusia. Cât e de mare

Entremur de pământ. Din Corleone,

Rămășag nenorocit. Conte Eduard

Noroc la loterie. Un călător străin

Ciocnire cu o balenă. La 15 c. va.

O sinucidere dramatică. Din Roma

Adunarea generală

a reuniunii învățătoresci gr-cat. „Mariana“

De aici rezultă, că nici copilul în școală,

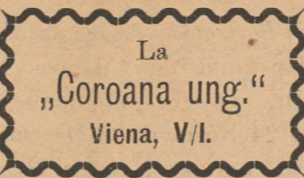
Stând lucrul astfel, cum putem aștepta

Este deci mai presus de toată îndoeala

Apoi a vorbi de ce am vorbit de cel adus

De 200.000 fl.

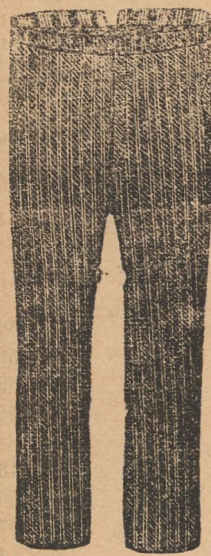

Marfă de vândut.

Cu prețul jumătate.

Ori-cine va înțelege, că iarna colosal de grea din 1890 și 1891 a reclamat în toate straturile populației jertfe și încordări mari, ear' urmările se observă în fabricile mai mari, astfel că produsele lor s'au sporit peste măsură, vinderea este foarte minimală, așa că lucrările ar trebui necondiționat sistate, dacă nu se face la timp desfacerea abundanță a mărfurilor. Din acest motiv sunt împuternicit să ofer cu prețul jumătate produsele mai multor fabrici, care sunt grămadite în magazinurile și depozitele din Viena.

Convingeți-Vă printr'o mică comandă de probă, succesul e sigur și rentabil.

Colosal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucăți de pantaloni de iarnă

gata, durabili în diverse mostre, eleganți și fini, pe care i-am primit în loc de plată, sunt sliit, câtă vreme mai ține proviziunea, se-i vând în detal sau en gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Table with 2 columns: Sorta (I-a, II-a, III-a) and Price (fl. 1.90, fl. 3.—, fl. 4.50)

Toți pantalonii sunt gătiți după cel mai nou jurnal din stofe tari de iarnă și elegant. La comanda din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pântecului.

Numai fl. 6.50

un rînd de haine bărbătesci

modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brunn, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare, așadar laolaltă

1 păr. pantaloni, 1 giletă, 1 roc.

Table with 2 columns: I. calitate (fl. 6.50), II. calitate (fl. 8.50), III. calitate (fl. 10.50)

Drept măsură e suficient să se arete la comandă lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecelor, precum și culoarea dorită a vestimentelor. Mustre nu se pot trimite, deoarece ce se află numai rînduri întregi.

Aceleași vestimente pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

Numai fl. 5 costă rocuri de pousse

elegante, gata, călduroase, cupțușite, din cel mai bun pousse stirian, pentru ori-ce măsură, în ori-ce mărime, în toate culorile, de toamnă și de iarnă. Sortă mai fină fl. 6.—

Numai fl. 1.80 costă jachete de iarnă

pentru domni și dame, în cele mai frumoase culori de modă, se dau după ori-ce trup, e cea mai bună îmbrăcăminte de iarnă și de toamnă. Numai fl. 1.80. Din Cheviott fl. 3.—

Numai fl. 1.65

bucața de toale de cai, se vînd de minune ieftin din cauza desființării fabricii de toale — Cine își cruță caii, se-i cumpere aceste renumite

Toale de cai, care nici-odată nu se mai pot căpeta așa de bune, de mari, de groase, de călduroase și de ieftine.

Grupul nr. 5.

10 daruri prețioase.

Numai fl. 2.—

- 1 orologiu de bronz, care merge bine, regulat, 1 sipcă de țigarette de spumă de mare, 1 ținătoare de țigarette, țesătură de artă, 1 aparat de foc veșnic, 1 cravată de mătăasă și atlas, 1 ac de cravată cu petri, 1 creion de nickel cu penană, 1 briceagă și scobitoare de dinți, 1 inel cu petri, 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

Toate 10 dărate laolaltă costă fl. 2.

fl. 1. Fiecare articol fl. 1.

Grid of 6 columns and 6 rows listing various items like watches, jewelry, and clothing for sale at 1 fl. each.

Grupul nr. 2. Numai fl. 4.50 Concert-Armonica, excellent acordată și fină

cu 12 clape, cu bas, pe care se pot cânta toate piesele din lume. Cel mai splendid instrument musical, trainic și frumos lucrat, numai fl. 4.50.

Grupul nr. 2. 136 reuizite de seris. Numai fl. 1.—

- 1 casetă elegantă conține următoarele: 50 plăci hârtie de epistole fină, octav, 50 plăci bune ce se potrivește la hârtie, 3 comedie de penană franceze durabile împănă cu capsule, 3 decapente creioane Hardmuth, 24 pene de scris într'o cutie, 1 frumos notes legat în lack, 1 coală hârtie sngătoare rosa, 1 lineal de lemn de cedru cu centimetru, 2 leniare și gumă.

Numai fl. 3 Un serviciu de masă, excelent complet,

constă din 30 de piese. 6 bucați linguri de argint „Phönix“, 6 „cuțite trănice, 6 „furculițe de același fel, 6 „linguri de argint „Phönix“, 6 „scăunele de cristal. Toate 30 piesele laolaltă numai fl. 3.

Oglindă de părete în cadru de aur fin fl. 1.90.

pro bucată, câtă vreme ține proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminos sînt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de late, o decoare pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni să nu întărie a comandă cât mai în grabă. Mai departe se află și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de late, a fl. 4.65.

Fiecare se-i cruțe plumănilor și se-i cumpere pentru fl. 1.50

8 bucați reuizite de fumat: 1 pipă de lemn cu scurgere, 1 verge fină potrivită la ea, 1 jăcău de pele fin, 1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă, 1 ținătoare de țigareti, 1 sipcă de țigarette igienică, spumă de mare, 1 excelentă pipă de casă scurtă 1 vergea pe potriveală. Toate împreună fl. 1.50.

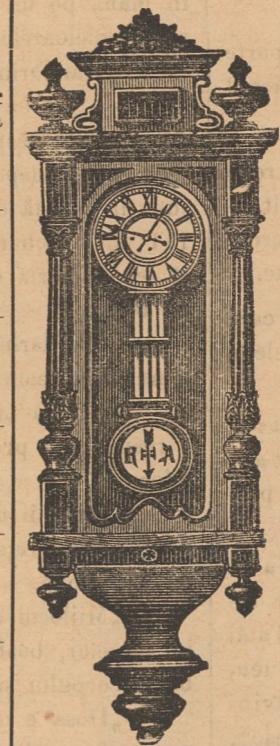
Table with 4 columns listing various items like hats, scarves, and gloves for sale.

2 fl. bucată. În toată lumea nu există ceva mai bun, mai plăcut și mai comod decăt aceste cămăși de flanel

care sînt cele mai noue și au 3 însușiri: ele servesc ca submăulă, cămașe și totodată ca giletă și fiind umplute la grunzai și pomt cu chindisturi de mătăasă sau atlas, sînt extraordinar de bune și calde. I. calitate fl. 2.— II. sortă fl. 2.50 III. fine fl. 3.—

1000 bucăți cușme rusesci Ignatieff

din astrahan imit., fin in-creeț, cupțușite călduros cu vatta, trebuie să le vînd cât mai în grabă și le dau cu duzina a fl. 11, — sau singuratec cu fl. 1 pro bucată.

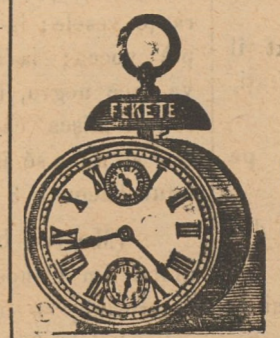
A se trage odată în 14 zile. 1 metru de înalțe. Numai fl. 7.85

costă un orologiu cu pendulă splendidă ajustat

cu garanție de 5 ani.

Aceste oroloage cu pendule sînt în dulapuri de lemn de nuc gothice bogat sculptate, circa 1 metru de lungi, 35 centim. late, montate, cu sticlă, au un ornament cu politură fin ce se poate îndepărta și au un mecanism aproape neruinabil. Cheia cu care se trage orologiu e după mecanismul, acurat regulat pe secunde, așa că un asemenea orologiu cu pendulă, nîntrecut în ce privește mersul excelent, e cea mai frumoasă și bizuită mobilă. Lada pentru pachetare se scootese în 70 cr.

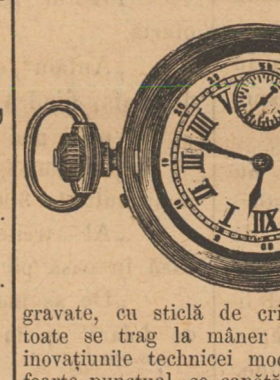
Aceiași orologiu cu pendulă, în carton mai fin, care se trage tot la 14 zile și bate oarele și jumătățile de oară, costă numai fl. 12.

Deșteaptă-te!

Numai fl. 3.50

costă un orologiu de deșteptare bine regulat, executat conform desemului, în dulap splendid de nickel, cu arătător de secunde și cu un clopot deșteptător ce sună foarte frumos, durabil lucrat, umblă și deșteaptă foarte punctual; e netăgăduit cel mai frumos și ieftin orologiu. Prețul scăduț numai fl. 3.50.

Oroloage de buzunar

regulate precis, recunoscute ca de cea mai excelentă calitate, cu mecanism-remontoir veritabil, neperitor, de argint, metal lustruit, precum și de argint probat de 13 loți, admirabil lucru, foarte frumos gravate, cu sticlă de cristal, cu aparat de secunde și arătătoare, toate se trag la mîner fără cheie și ajustate splendid cu toate inovațiunile tehnice moderne de arta orologeriei, regulate precis foarte punctual, se căpeta în 4 sorte.

Numai fl. 5 costă un orologiu de buzunar-remontoir de argint-nickel, fără cheie, cu arătător de secunde bine regulat, sticlă plană și instrument de arătare mecanic. Mai departe același orologiu remontoir de argint veritabil de 13 carate fl. 8.50.

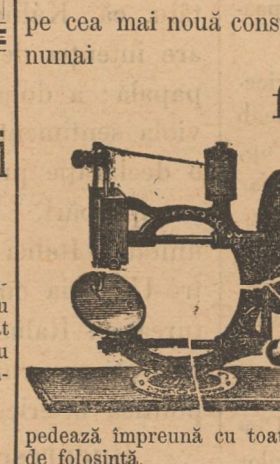
Table with 3 columns: I. sortă în nickel, II. sortă oroloage-remontoir de argint veritabil, III. sortă oroloage-remontoir anker cu capac dublu de argint veritabil pe 15 rubine.

Lanțuri de orologiu elegante, aurite, cu acățătoare fl. 1. Elegante lanțuri de orologiu aurite facon de panzer fl. 1.

Lanțuri pentru orologiu de argint curat, probate de oficial c. r. de monete, cu acățătoare fine și curat de argint, medalion sau cheie

Table with 3 columns: I. calitate argint curat fl. 2.85, II. calitate tărie mijlocie fl. 4, III. calitate sorta cea mai grea fl. 5.

Mașină de cusut pentru familii pe cea mai nouă construcție costă, în loc de 15 fl. acumă numai

fl. 5.50.

Garantez pentru excelentă prestare și pentru împunșătura frumoasă și regulată a acestei mașini de mână. Lucrează înte, frumos și tare, aproape ca ori-și-care mașină mare, coase toate materiile fără excepție, fie fine ori dure, face după plac împunșături mari, mijlocii ori de tot mic, este după cele mai noue experiențe mecanice - tehnice durabil construită din cel mai bun material și se expedează împreună cu toate reuizitele ce-i aparțin și cu instrucțiunea de folosință.

Fiecare comandă, fie ori-cât de mică, se va trimite sub controlă îngrijită prelungă rambursă postală. — Tot ce nu coresponde se primesce momentan înderet, se schimbă și se retrimite banii. — Comandele sînt de a se adresa:

FEKETE'S Lieferungs-Magazine internationaler Waaren, zur „ung. Krone“, WIEN, 5. Bezirk, Rüdiger-gasse Nr. 113 = Nr. 113.